

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.206/2022/4.
A felperes:	felperes neve felperes lakóhelye)
A felperes képviselője:	jogi képviselő Szakszervezet (jogi képviselő székhelye eljáró képviselő: eljáró kamarai jogtanácsos neve kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr- főkapitányság (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32.)
Az alperes képviselője:	alperesi kamarai jogtanácsos neve kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 26. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.537/2021/25. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek másodfokú perköltség összege forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2018. február 1. napjától 2021. január 31. napjáig tartó időszakban az felperes szolgálatteljesítési helye körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot, működési körzetébe működési körzetbe tartozó települések nevei települések tartoztak. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoportot szervezett (a továbbiakban: KMB csoport). Az MKB csoport neve KMB Csoport működési körzetébe 7 település tartozott. A felperes a perbeli időszakban havonta átlagosan 10 szolgálatot teljesített, amely szolgálatok során a körzeti megbízotti működési területén kívül és a KMB csoport működési területén kívül is eljár.

[2] A felperes 2021. február 18-án kelt szolgálati panaszában három évre visszamenőleg az illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű havi megbízási díj, és késedelmi kamata megfizetését kérte. Állította, hogy a beosztásához nem tartozóan rendszeresen látott el a körzeti megbízotti működési körzetén, illetőleg a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket és kísézői beosztás feladatait, szabálysértési előkészítő eljárás feladatait, szabálysértési őrizetbevitelről szóló határozat elkészítését, ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat, az államhatáron határrendészeti feladatokat is.

[3] Szolgálati panaszának az területi Rendőrkapitányság vezetője nem adott helyt, ezért azt elbírásra felterjesztette Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Rendőrfőkapitányához, aki a 2021. március 23. napján kelt határozat száma határozatával azt megalapozatlanságra hivatkozva elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes nem jelölt meg olyan általa ellátott feladatot, ami a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2. pontjában írtak körén kívül esne. A panasz nem tartalmazott az általános utaláson túl egyetlen olyan feladatot sem, amely a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) szerint kizárólagos járőri feladat lenne. A KMB Szabályzat 15., 21. és 24. pontjaival kapcsolatban a felperes téves jogértelmezésére hivatkozott és minden szakmai alapot nélkülözőnek tartotta a felperes azon érvelését is, hogy a járőrszolgálat ellátását bizonyítaná az a körülmény, hogy a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) közvetlen irányítása alatt állt volna azon az alapon, hogy a TIK csak a járőrök tevékenységét irányítja, a körzeti megbízottakét jellemzően nem. Végül megjegyezte, hogy a szolgálati panasz csak általánosságban tartalmazta a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontjára való hivatkozást, azonban a felperes e körben konkrét esetet nem jelölt meg.

A kereset és a védírat

[4] A felperes keresetében 2018. február 1. napjától 2021. január 31. napjáig terjedő időszakra bruttó megbízási díj összege megbízási díj és kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjai, valamint a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítélete alapján. Előadta, hogy körzeti megbízottként rendszeresen látott el a beosztásához nem tartozóan járőri feladatokat, járőrszolgálatot, az államhatáron határrendészeti feladatokat, átkíséréseket,

kísérőőri beosztás feladatait, szabálysértési előkészítő eljárás feladatait, ideiglenes megelőző távollattási feladatokat, amelyért megbízási díjat nem kapott.

[5] A szolgálati panasz elutasítását megalapozatlannak tartotta. Hivatkozott arra, hogy világosan rögzítette abban a körzeti megbízotti működési körzetén, és akár a KMB csoport működési körzetén kívüli szolgálati feladatok ellátását, és ezen tényállítását az alperes nem vitatta. A járőrszolgálatokon túlmenően kifejezetten hivatkozott a határrendészeti és kísérőőri feladatokra is, melyek a KMB Szabályzat 2. pontján kívül esnek. A határrendészeti feladatokat az államhatáron látta el, ahol személyek be- és kiutazásával kapcsolatos ellenőrzéseket végzett. Ez a tevékenység nem tartozhat a körzeti megbízotti munkakörébe (KMB Szabályzat 57-59. pontjai), a Szlovák Köztársaság nem schengeni külső határ, így a KMB Szabályzat 57. pontja esetében nem alkalmazható. A szolgálat során ellátott kísérőőri feladatokat, átkíséréseket is, a KMB Szabályzat 25. pontja szerint azonban kifejezetten tiltott a körzeti megbízottat ilyen feladatra igénybe venni.

[6] A járőrszolgálatkal kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a kifogásolt járőrszolgálatok idején más járőrpárt nem is osztottak be az adott illetékességi területre, ezen szolgálatkor felmerülő járőrfeladatok őt, illetve a mellé beosztott járőrpárt terheltek. Előfordult olyan eset is, hogy a járőrpár mindkét tagja körzeti megbízott volt. Mindez ellentétes a KMB Szabályzat 24. pontjával. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatíván meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat működési körzetéből eseti jelleggel elvonni, amibe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. A KMB Szabályzat 15. és 24. pontjaival összefüggésben is érvelt. A panaszban nem állította, hogy a TIK csak a járőrök tevékenységét irányítja, ugyanakkor fenntartotta, hogy a TIK irányítja általánosan a járőröket és azért nyilvánvaló számára, hogy ilyen esetekben nem körzeti megbízotti szolgálatot lát el, mert ilyenkor más körzeti megbízotti feladatot nem tervezhet, a TIK irányítása alatt áll. Feltételezte, hogy a járőrszolgálatok adott formában történő ellátását feltehetően az indokolta, hogy az egyes járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki beosztások a szervezeti egységénél ideiglenesen megüresedtek. Erre figyelemmel a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontja is megalapozza díjigényét.

[7] Hivatkozott a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendeletről (a továbbiakban: 30/2015. BM rend.), a körzeti megbízott és a járőr különböző beosztások voltára, az eltérő munkaköri feladatok eltérő ORFK utasításokkal szabályozottságára. A KMB Szabályzat 2. pontja csak bevezető meghatározás, annak pontos tartalmát a Szabályzat részletes rendelkezései határozzák meg.

[8] A megbízási díj mértékét havonta az illetményalap 75%-ában kérte megállapítani. Keresetéhez csatolta az általa készített kimutatást arról, hogy a peresített időszakban mikor látott el működési körzetén, illetve a csoport működési körzetén kívül szolgálati feladatokat. A kimutatásban megjelölte a beosztásába nem tartozó egyéb feladatok ellátását.

[9] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte. A szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakat fenntartotta, álláspontja szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjában írt feltételek egyik jogcímen sem állnak fenn. A perbeli időszakban a felperes körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, és nem töltött be a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást, nem helyettesített a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontja szerint szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személyt és esetében nem teljesült a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti feltétel sem, mert nem látott el más beosztásba tartozó feladatkört többletfeladatként. Vitatta a megbízási díj mértékét is, indokolatlannak tartotta a megbízási díj 50%-os mértékétől való eltérést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[10] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adva kötelezte az alperest bruttó megbízási díj összege megbízási díj és annak 2019. augusztus 6. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Döntését a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontjára alapította, figyelemmel a Hszt. 71.§ (2)-(6) bekezdéseire, 2.§ 25. pontjára, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rend.) 10.§ (2) bekezdésére, a 30/2015. BM rend. 2. számú mellékletére, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57., 58., 60., 61., 62., 63., 70. pontjaira, valamint a Járőrszabályzat 4., 5., 7., 10., 60. pontjaira.

[11] A tényállás körében megállapította ([14] bekezdés), hogy „Az területi Rendőrkapitányságon a keresettel érintett időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt. A ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az területi Rendőrkapitányság területén a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni az alacsony létszám miatt.” A meghallgatott tanúk vallomása alapján rögzítette, hogy a területi 2 Rendőrőrsön a felperes és a körzeti megbízottak rendszeresen járőri feladatokat, határrendészeti, átkísérési és kísézői feladatokat, szabálysértési előkészítő eljárás feladatait és ideiglenes megelőző távoltartással kapcsolatos feladatokat is elláttak a járőrök létszámhiánya miatt, melyet az alperes által csatolt állománytáblázat is rögzít ([75] bekezdés). Megállapította, hogy a felperes rendszeresen, szinte minden szolgálatban ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot a TIK és az előjárói utasítása alapján a működési körzetében és működési körzetén kívül is ([17] bekezdés). Megállapította továbbá, hogy a felperes határon történő be- és kilépés során látott el ellenőrzési feladatokat, személyi ellenőrzést végzett, amely feladatok a Covid járvány miatti veszélyhelyzettel összefüggésben merültek fel. Átkísérési, kísézői beosztáshoz tartozó feladatokat is végzett az alperes utasítására a perbeli időszakban, amely feladatok ellátása a működési körzetében, illetve a KMB csoport működési körzetén kívül történt. Előfordult, hogy a járőrozás közben elfogott személyt előállította és arra a rendőrkapitányságra vagy bíróságra szállította, amely az érintett személy előállítását elrendelte, illetve a fogdán levő személyt másik fogdába vagy bíróságra szállította. Ideiglenes megelőző távoltartással összefüggő feladatokat is végzett, ideiglenes távoltartást elrendelő határozatot készített. Szabálysértési előkészítő eljárás feladataiban részvétele keretében szabálysértési őrizetbe vételt foganatosított, ennek kapcsán kihallgatást, meghallgatást folytatott le, értényilatkozatot szerzett be, adatgyűjtést végzett.

[12] Megállapította azt is, hogy a felperes működési körzete működési körzetbe tartozó települések nevei települések voltak. Nem fogadta el az alperes KMB csoporttal kapcsolatban kifejtett álláspontját és kimondta, hogy a KMB csoport létrehozása nem eredményezi a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltozását, a KMB csoportba tartozó körzeti megbízottak működési körzetének kibővülését. Rámutatott, hogy a KMB csoport megalakításától függetlenül a körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 72. c) pontja is.

[13] Vizsgálva azt, hogy a felperes által ellátott feladatok a körzeti megbízotti beosztásához hozzátartoznak-e, illetve más beosztáshoz tartozó feladatoknak minősülnek-e: rögzítette, hogy a hivatásos állományú felperes általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg, ez a munkakör kereteit nem lépheti túl. A KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). A 30/2015. BM rend. alapján megállapította, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, az ezen beosztásokhoz tartozó feladatokat, előírásokat két szabályzat tartalmazza. Kifejtette, hogy a körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok, a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. A körzeti megbízottaknak vannak rendészeti feladatai (KMB Szabályzat 50.-63. pontja) és tény az is, hogy a KMB Szabályzat 37. pontja szerint a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70 %-ában közterületi tevékenységet kell végeznie. Rámutatott, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja ezen közterületi tevékenység vonatkozásában rendelkezik arról, hogy közterületi szolgálat végrehajtására a körzeti megbízott járőr vezetőjeként járőrrel közösen osztható be, valamint, hogy a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető a közös közterületi szolgálatot úgy köteles szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Megállapította, hogy a KMB Szabályzat 24. pontjában foglalt egyértelmű és kógens előírással szemben a felperes a perbeli időszakban rendszeresen a működési körzetén és az MKB csoport neve KMB csoporthoz tartozó településeken kívül is ellátott járőri feladatokat úgy, hogy a párja nem járőr, hanem sok esetben körzeti megbízott volt. Hivatkozott a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69-70. §-ban írtakra is, mely rendelkezések ugyancsak azt az értelmezést támasztják alá, hogy a KMB Szabályzatban a körzeti megbízott feladatai között nem szerepel a járőrszolgálat ellátása, a 24. pont csak azt a lehetőséget teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztatható legyen (Kf.III.45.090/2021/4). Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy ez a felperes beosztásától eltérő többletfeladat ellátást jelentett, a felperes a perbeli időszakban rendszeresen, minden hónapban látott el járőri feladatokat, járőrszolgálatot, azaz a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat többletfeladatként. Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúvallomások alapján megállapította azt is, hogy a járőrhány miatt kellett a felperesnek járőri feladatokat végeznie.

[14] Fentieken túl megállapította azt is, hogy a felperes a veszélyhelyzet idején határrendészeti feladatokat, személy- és gépjárműellenőrzést végzett a szlovák-magyar határon Tornyosnémetinél. Ez a feladatellátás nem felel meg a KMB Szabályzat 57. pontja szerinti esetnek. A tanúvallomások bizonyították az átkíséréseket és kísézői beosztás

feladatainak ellátását is, amely feladatok a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó feladatellátások, többletfeladatok voltak amellet, hogy ezen feladatok elvégzése a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízottak részére tiltott tevékenység. Az elsőfokú bíróság tanú 1 neve tanú vallomása alapján megállapította azt is, hogy a felperes ellátott szabálysértési előkészítő eljárást és az ideiglenes megelőző távoltartási feladatok ellátása során a határozatok elkészítése körében is eljár. A KMB Szabályzat 25.§ g) pontja alapján a szabálysértési őrizetbevételi határozat és az ideiglenes távoltartást elrendelő határozat elkészítése a körzeti megbízottnak nem lehet feladata, ezért ezen tevékenységeket felperes a beosztásához nem tartozóan a közvetlen felettese által elfogadott feladatként végezte, így többletfeladatnak minősül.

[15] Az elsőfokú bíróság szerint az alperes nem bizonyította a KMB Szabályzat 21. pontjában előírt feltételek fennállását. A KMB Szabályzat 21. pontjában előírt eseteket nem alpontonként, hanem az összes alpontban írt esetet összesítve értékelte a feltételek fennállásának megállapításakor. Az eseti jelleg értelmezésével kapcsolatban kifejtette, hogy nem rendszerességet jelent, hanem kivételes, alkalomhoz kötődő eseteket. A KMB Szabályzat 21. pont b) és c) pontja vonatkozásában pedig azt emelte ki, hogyha azt kívánták volna szabályozni, hogy fokozott ellenőrzés vagy különleges jogrend alkalmazásával a körzeti megbízott bármikor és korlátozás nélkül elvonható legyen a körzetéből, akkor nem írták volna elő, hogy erre csak eseti jelleggel van lehetőség. Ez okból nem fogadta el az alperes azon hivatkozását, hogy a fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmazásával a felperes által ellátott feladatok a 21. pont szerinti eseti jellegnek megfelelnek. A KMB Szabályzat 21. pont d) pontja esetében azt állapította meg, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a TIK küldései különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek. A TIK küldések során a felperes rendszeresen a működési körzetén, illetve a csoport működési körzetén kívül hajtott végre feladatot, alperes járőrfeladatokat láttatott el vele, amely feladatok nem tartoztak a felperes beosztásába. Megállapította azt is, hogy az alperes általánosságban hivatkozta a KMB Szabályzat 21. alpontjait, azonban az a) és e) alpont vonatkozásában konkrét nyilatkozatot nem tett.

[16] A megjelölt feladatellátások a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatok, melyek ellátásáért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult. Miután az területi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban folyamatosan több járőri státusz, illetve járőrvezetői státusz betöltetlen volt és az alperes a felperest is bevonta a feladatellátásba, a felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta.

[17] Álláspontjának alátámasztásaként kúriai döntésekre hivatkozott (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.523/2021/4.,Kf.VII.39.549/2021/4., Kfv.VII.37.642/2020/5, Kf.VII.39.525/2021/3,

Kf.VII.45.155/2021/6., Kf.VII.45.157/2021/6., Kf.VII.45.185/2021/4.)

[18] Az összecszerűség megállapításakor figyelembe vette, hogy a felperes folyamatosan többletmunkát látott el valamennyi, nem a saját beosztásához tartozó és tilalmazott feladatokat is végzett, rendszeresen, valamennyi a perben megjelölt hónapban a beosztásához nem tartozó járőri tevékenységet és emellet ritkábban a beosztásához nem

tartozó egyéb, már részletezett többlettevékenységet látott el működési körzetében és azon kívül is. Nem tartotta eltúlzottnak a rendvédelmi illetményalap 75 %-nak megfelelő díjazást, tekintettel az 50 %-tól 200 %-ig terjedő jogszabályi mértékre és az illetményalap viszonylag alacsony összegére is. Megállapította, hogy a 2018. február havi megbízási díj iránti igény érvényesítésére a hároméves elévülési időn belül került sor. Mindezekre tekintettel a kereseti kérelemmel egyezően marasztalta az alperest.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[19] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdéseinek, a 45.§-ának, a 33/2015. BM rend. 2. számú mellékletének, valamint a 10. § (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2. pontját, 3. pont d) alpontját, a 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjaiban írt rendelkezéseket is, valamint figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013.(XII.21.) ORFK Utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontját. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, ugyanakkor a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, ebből következően téves következtetésekre jutott, ezzel sérült a Kp. 78.§ (2) bekezdése is.

[20] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállás körében a [14] és [17] margószámok alatt olyan megállapításokat tett, melyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá az ítélet [17] margószám alatt tett azon megállapítását, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el a TIK utasítása alapján. Arra hivatkozott, hogy a felperes csupán azt kifogásolta, hogy e feladatokat a működési körzeten kívül is ellátatta vele. Álláspontja szerint azonban önmagában az alapján, hogy a felperes esetlegesen a működési körzeten kívül is ellátott ilyen feladatot, nem jelenthető ki, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott volna el. Hivatkozott a TIK utasítás 28. pontjára is, ami szerint a TIK ügyeletes vezetője a teljes, aktuálisan szolgálatot teljesítő személyi állomány vonatkozásában gyakorolja az utasítás-adás jogát, így szakmai szempontból is teljességgel megalapozatlan az, hogy a TIK jellemzően csak a járőrök tevékenységét irányítja, következésképpen a TIK utasítása alapján ellátott feladatok kizárólag járőr beosztásba tartozó feladatok lennének.

[21] Megalapozatlannak és jogszabálysértőnek találta az elsőfokú ítélet indokolásának [14] margószám alatti következtetését is. Érvelése szerint abból a perben igazolt tényből ugyanis, hogy az területi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt, megalapozatlan azt a következtetést levonni, hogy a „ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az területi Rendőrkapitányság területén a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni az alacsony létszám miatt.” Egyrészt a járőri állomány tevékenységének értékelése körében az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon hatáskörén túl terjeszkedett, másrészt a per tárgyát nem is képezte annak vizsgálata, hogy a járőri állomány a feladatát el tudta-e

megfelelően látni, avagy sem. Harmadrészt önmagában az a tény, hogy az érintett rendőrkapitányságon nem teljes a járőri állomány létszáma, nem bizonyítja, hogy a felperes megbízási díjra lenne jogosult.

[22] Álláspontja szerint megalapozatlan következtetésre jutott az elsőfokú bíróság az ítélet [97] margószáma alatt is, ami szerint „a bíróság a meghallgatott tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a járőrhiány miatt kellett felperesnek járőri feladatokat végeznie.” Állította, hogy egyrészt nem járőri beosztásba tartozó feladatokat láttatott el a felperessel, másrészt annak oka nem a járőr létszám hiánya volt.

[23] Vitatta az elsőfokú ítéletnek a felperes működési körzetével kapcsolatos jogértelmezését is. Állítása szerint az elsőfokú bíróság tévesen, hiányosan idézte a KMB Szabályzat 15. pontját. azzal ellentétes módon határozta meg az ítélet [77]-[84] margószámai alatt a körzeti megbízotti csoport létrehozása indokát. A KMB Szabályzat 15. pontja a KMB csoport létrehozásának indoka a KMB Szabályzatban szereplő körzeti megbízotti feladatok folyamatos végrehajtása a csoport teljes területén, azaz az összeadódott körzeti megbízotti működési körzetekben. A csoport létrehozásának célja tehát nem az egyes körzeti megbízottak helyettesítése. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes ítéleti következtetése téves és jogszabálysértő. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság által felhívott KMB Szabályzat 72. c) pontjában írt rendelkezés sem azt támasztja alá, hogy a körzeti megbízott működési körzete változatlanul megmarad, hanem éppen azon saját álláspontját erősíti, hogy minden csoporttag körzeti megbízottnak van egy szűkebb működési körzete, de minden tagra vonatkozik a csoport működési körzeteleírása is. A téves fogalommeghatározás következtében tévesen az ítélet indokolásának [114] bekezdése alatti megállapítása is, hogy „a csoport működési körzetén kívül hajtott végre feladatot, alperes járőrfeladatokat láttatott el a felperessel, amely feladatok nem tartoztak a felperes beosztásába.”

[24] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az ítélet [90]-[91] margószámai alatt jogszabálysértő módon, tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, amellyel összefüggésben további téves következtetésekre jutott. Az elsőfokú bíróság önmagával is ellentmondásba keveredett ítéletének [90] margószáma alatt, a téves következtetését nem igazolja a KMB Szabályzat 24. pontja. Mivel a közterületi szolgálat ellátására a járőr is beosztatható, így az nem jellemezhető kizárólag körzeti megbízotti beosztásba tartozó, csak körzeti megbízott által ellátható „feladatként”. Ugyanakkor a közterületi szolgálat során a körzeti megbízott a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban előírt rendészeti feladatait hajtja végre, jellemzően gépkocsizó vagy gyalogos járőrözés keretében. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes állítása, következtetése ellentmondásos és jogszabálysértő.

[25] Téves jogértelmezés eredményének és jogsértőnek tartja az ítélet [94] és [97] margószám alatti megállapításait is, ami szerint a felperes az ő utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően teljesített rendszeresen járőri feladatokat, működési körzetén, illetve csoport működési körzetén kívül is, számos esetben nem is járőrrel közösen, ami a beosztásától eltérő, többletfeladat ellátást jelent. A jogszabálysértő az a megállapítás is, hogy a felperes a perbeli időszakban rendszeresen, minden hónapban látott el járőri feladatokat, járőrszolgálatot, azaz a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat többletfeladatként.

[26] Az elsőfokú bíróság a helytállóan megállapított tényekből téves és jogszabálysértő következtetés levonásával állapította meg, hogy a körzeti megbízott által a működési körzetében ellátott közterületi szolgálat – melynek leggyakoribb formája a járőrözés (szolgálati gépjárművel, illetve gyalogosan) – lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében és járőrrel közösen látja el. Az elsőfokú bíróság jogsértő módon hagyta figyelmen kívül azon hivatkozását, miszerint a felperes a KMB Szabályzat 24. pontja szerint járőrrel közösen is ellátható közterületi szolgálat keretében a rendészeti feladatokat látta el.

[27] Elismerte, hogy a felperes végrehajtott átkíséréseket, ugyanakkor a felperes az ítélet megállapításával ellentétben nem került beosztásra ilyen szolgálatba, nem látott el kíséreei beosztásba tartozó feladatkört, így ennek alapján, figyelemmel a végrehajtott átkísérések csekély számára is, nem állapítható meg a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultsága.

[28] Ugyanezt hangsúlyozta az ítélet [106] margószám alatt tett megállapításai vonatkozásában is, hogy bár a tanúvallomás alapján a felperes közvetlen felettese által elfogadottan látott el szabálysértési őrizetbevételi és ideiglenes távollattási feladatokat, de ez nem volt kialakult gyakorlat és az ilyen jellegű feladat csekély számára is figyelemmel ugyancsak nem indokolt a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megállapítása.

[29] Az elsőfokú bíróság tévesen vizsgálta és értékelte a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök fennállását. Jogszabálysértő, hogy a törvényszék a KMB Szabályzat 21. pontjában előírt 5 esetet nem alpontonként, külön-külön, hanem az összes alpontban írt esetet összesítve értékelte. Noha az eseti jelleg fogalmát a KMB Szabályzat nem tartalmazza, ugyanakkor a rendszeresség sem kizáró feltétel az eseti jelleg meghatározásakor. A bíróság ezzel ellentétes megállapítása jogszabálysértő.

[30] A KMB Szabályzat 21. d) pontjával kapcsolatban előadta, hogy a felperes által megjelölt ún. TIK általi küldésekre különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) miatt került sor az esetek 90 %-ában. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon ítélte úgy, hogy a d) alpont vonatkozásában nem bizonyította, hogy a TIK küldések különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek. Az, hogy a TIK küldések során a felperes rendszeresen a működési körzetén, illetve a csoport működési körzetén kívül hajtott végre feladatot, s járőrfeladatokat látatott el a felperessel, különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben szükséges, mert az azonnali rendőri intézkedés megtétele nem kizárólag járőri feladat és azt a felperesnek működési körzetén kívül is el kell látnia. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes ítéleti megállapítása jogszabálysértő.

[31] A KMB Szabályzat 21. pont c) alpontját illetően előadta, hogy az elsőfokú bíróság a különleges jogrendre való hivatkozást nem vette figyelembe. Tette ezt annak ellenére, hogy állításait a meghallgatott tanúk nyilatkozatai is alátámasztották abban a tekintetben, hogy bizonyos feladatok ellátására (pl. határrendészeti feladatok) kifejezetten csak a veszélyhelyzet időszakában került sor, és a különleges jogrend alatt a felperes, ha eseti

jelleggel is, de elvonható volt a körzeti megbízott működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont c) alpontja alapján. A veszélyhelyzet időszakban olyan többletterhek, feladatok hárultak rá, amelyeket kivételes jelleggel el kellett látnia Magyarország Kormányának döntése alapján, amely többletfeladatokat nemcsak a körzeti megbízotti, hanem a teljes hivatásos személyi állomány részére meg kellett határozni, arányosan elosztva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályhely téves értelmezésével, teljességgel megalapozatlan következtetéseket tett ítéletének [107]-[115] bekezdéseiben.

[32] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indokaira tekintettel. Másodfokú perköltségét másodfokú perköltség összege jelölte meg. Előadta, hogy számos pert indított hasonló tárgykörben és a bíróságok következetesen helyt adtak a kereseteknek. Hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú ítéletére, álláspontja szerint a döntés elvi tartalma jelen esetre is irányadó. Véleménye szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált volna. A körzeti megbízotti csoport létrehozásával kapcsolatban a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú döntésére hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[1] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[2] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 108.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[3] A fellebbezésben állított eljárási jogszabálysértések kapcsán megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj szempontjából releváns tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, a rendelkezésre álló peradatok alapján – az alábbi pontosításokkal – túlnyomórészt helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló volt, amikor a felperes által ellátott feladatokat a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti többletfeladatként értékelte, és az alapján az alperest megbízási díj megfizetésére kötelezte.

[4] Az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. A per adatai azonban, így különösen tanú 1 neve és tanú 2 neve tanúvallomása a felperes tényállításait megerősítették, a felperes által rendszeresen végzett feladatellátást mindenben alátámasztották. A per érdemi eldöntése szempontjából annak nem volt relevanciája, hogy ezen feladatokat a felperes adott esetben a TIK utasítása alapján végezte, ebből következően az alperes a tényállás ezen részének helytállóságát alaptalanul vitatta. Nem a tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése, hanem a jogi minősítés körébe tartozik

(ezáltal anyagi jogi kérdés) annak megítélése, hogy az ítéletben – a feladatkimutatásra és a tanúvallomásokra figyelemmel – a jellegüket, típusukat tekintve tényszerűen helyesen rögzített feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e.

[5] Az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint rendszeresen több járőri, járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt, a tanúvallomások szintén alátámasztották. E tény megállapítása a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti jogalap vizsgálatához, illetve megállapításához elegendő, az ezt meghaladó megállapítás azonban az alperes működési körébe tartozó, humánerőforrási, szervezési kérdés, amely túlmutat a per tárgyán, mint szükségtelent mellőzte a másodfokú bíróság.

[6] Az alperes ezért fellebbezésében helytállóan sérelmezte a tényállás azon megállapítását, mely szerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszám miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni. A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy az területi Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; mivel az ezt meghaladóan tett tényállási megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedett a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete 14. bekezdésének második mondatát a tényállásból mellőzte; amely körülmény az ügy érdemi elbírálására szintén nem volt kihatással.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete a tényállás körében rögzítette, hogy az alperes az átkísérési, kísérőőri beosztás feladatait is elláttatta a felperessel a perbeli időszakban. Annyiban helyes volt az alperes fellebbezési érvelése, hogy ez a megfogalmazás arra enged következtetni, mintha a felperes valamennyi, a kísérőőri beosztásba tartozó feladatot ellátta volna. Ezzel összefüggésben helytállóan mutatott rá az alperes, hogy tényként legfeljebb az volt rögzíthető – így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság ennyiben pontosítja –, hogy a felperes ellátott olyan átkísérési feladatokat, melyek tekintetében az alperes nem tudta igazolni, hogy azok a KMB Szabályzat szerint a felperes beosztásába tartozó feladatoknak minősülének. Az érintett feladatellátásnak azért volt jelentősége, mivel az utasításban foglaltakra figyelemmel, az alperes által sem vitatottan azok kifejezetten tiltottak a körzeti megbízottak számára.

[8] A másodfokú bíróság az eddigiekben kifejtettek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78.§ (2) bekezdése körében olyan jogszabálysértést nem követett el, mely az ügy érdemére kihatással bírt volna.

[9] Minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB Csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése,

hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához, és melyek haladják meg azokat) a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Bár az alperes fellebbezésében akként nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztás, ennek ellenére fellebbezését mégis arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság téves jogértelmezés eredményeként jutott azon ítéleti megállapításokra, hogy a felperes rendszeresen, szolgálatainak legalább 50%-ában végzett működési körzetén kívül körzeti megbízotti beosztásába nem tartozó feladatot, mely a Hszt. 71.§ (1) bekezdése alapján többletfeladatként értékelhető.

[10] A Kúria a Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során korábban több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. – BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. A munkáltatónak azonban az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71.§ (5) bekezdés].

[11] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú szabályzatával rögzítheti, azonban a munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg (sorolhatja fel) azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következetes bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. – BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744). Helytállóan hivatkozott a felperes a peres eljárás során arra, hogy az alperes csak a kinevezése szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba a más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építheti be.

[12] A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY K-KJ-2021-680, Kf.VII.45.155/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-785 stb.) azt is

kimondta, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a felperest akkor illethette meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést számára, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis nem tartozott az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen elvégzett további tevékenység, az többletfeladatnak minősül.

[13] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan értékelte azt, hogy a felperes által a peres eljárás során meghatározott, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok voltak. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-818, Kf.VII.40.550/2021/4. - K-KJ-2022-105, Kf.VII.40.556/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-847, Kf.VII.45.018/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-112, Kf.III.45.083/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-1224) is akként foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás nem egyező, hanem egymástól különböző beosztások. A felperes a munkáltató utasítása alapján ugyan esetenként köteles volt ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó járőrszolgálati és a KMB Szabályzatban tiltottként megjelenő átkísérési feladatokat is, ugyanakkor e feladatok tartós ellátása nem maradhatott ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018.346.).

[14] A Szolgálati Szabályzat is az elsőfokú bíróság által elfoglalt álláspontot erősíti a két beosztás – körzeti megbízott és járőr – különbözősége tekintetében, mivel abban is elkülönült rendelkezés található a körzeti megbízotti szolgálati formára (Szolgálati Szabályzat 69.§) és a járőr szolgálati formára (Szolgálati Szabályzat 70.§). Ezt az értelmezést támasztja alá az is, hogy a KMB Szabályzatban a körzeti megbízott feladatai között nem szerepel a járőrszolgálat ellátása,

a KMB Szabályzat 24. pont csak azt a lehetőséget teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[15] E tekintetben az alperes is helytállóan hivatkozott a KMB Szabályzat 24. pontjára, ugyanakkor nem állította és nem is bizonyította - a felperes állításával és kimutatásával, valamint a tanúvallomással szemben -, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető ugyanis köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás - a 21-22. pontban meghatározottak kivételével - a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelme vett jogszabályi rendelkezések és egyéb szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok (KMB Szabályzat és a Járőrszabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett, azok megismétlése szükségtelen.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 2. b)-c) pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A munkáltató az állománytáblán rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni: ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül.

[17] A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-930, Kf.VII.45.184/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-929). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult.

[18] Mivel a felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-929, Kf.VII.45.176/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-930). Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan különleges jogrend van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. Alaptalan az alperes hivatkozása azért is, mert a KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest azonban a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend időszakában is megbízási díjra jogosította.

[19] Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra is, hogy a perben a KMB Szabályzat 21. pont d) pontja esetében az alperes nem bizonyította, hogy a TIK küldései különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság

veszélyeztetése) esetekben történtek. Az alperes állításával szemben a tanúvallomás alapján ez nem volt megállapítható, és az alperes erre nézve semmilyen kimutatást nem csatolt, a perben erre vonatkozó nyilatkozatot nem tett.

[20] A tanúvallomás a határrendészeti feladatok ellátását is megerősítette. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróságnak nem a KMB Szabályzat 21. pontját kellett figyelembe vennie, hanem a KMB Szabályzat 57. pontját, tekintettel arra, hogy az érintett határ nem schengeni határ.

[21] Az alperes fellebbezésében – az irányadó tényállás részbeni vitatásán túlmenően – a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontjával, mint a c) ponton túlmenően megállapított joggal kapcsolatosan érvelést nem adott elő, így a másodfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy az elsőfokú ítéletnek a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontján alapuló jogi álláspontját ütköztesse. A KMB Szabályzattal összefüggésben pedig az ítéltábla arra mutat rá, hogy az ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak a fellebbezésben megjelölt számos pontja megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99.§ (1) bekezdés].

[22] Az alperes fellebbezésében ugyan megjelölte a 33/2015. BM rend. 10.§ (2) bekezdésének a megsértését, azonban nem adta indokát, hogy azt az elsőfokú bíróság mennyiben alkalmazta jogszabálysértő módon, ezért a másodfokú bíróságnak a megbízási díj mértéke és az összecszerűség tekintetében vizsgálnia nem kellett. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Az alperes által hivatkozott 33/2015. BM rend. 2. számú melléklete pedig az ideiglenes külföldi kiküldetés során igénybe vehető szállások költségtérítéséről rendelkezik, ami jelen perben nyilvánvalóan nem releváns rendelkezés.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 35.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3)

bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5) bekezdésére figyelemmel az igényelt összegben, a pertárgyértékre is figyelemmel másodfokú perköltség összege állapította meg.

[25] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésébe szerint számított 83.485 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. december 7.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró